

**KOMORNÍ
FILHARMONIE
PARDUBICE**

**KONCERTNÍ
PROGRAM
2025/2026**

57.

Hlavní partner

PRAŽSKÝ MOZART

WOLFGANG AMADEUS MOZART

Don Giovanni, předehra k opeře KV 527 (6')

WOLFGANG AMADEUS MOZART

Koncert pro klavír a orchestr č. 21 C dur KV 467 (28')

1. *Allegro maestoso*
2. *Andante*
3. *Allegro vivace assai*

———— přestávka ————

WOLFGANG AMADEUS MOZART

Symfonie č. 38 D dur KV 504 „Pražská“ (30')

1. *Adagio – Allegro*
2. *Andante*
3. *Finale. Presto*

————

FINGHIN COLLINS KLAVÍR
KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE
DIRIGENT **VAHAN MARDIROSSIAN**

Pondělí 16. 3. 2026 v 19.00 hodin

Úterý 17. 3. 2026 v 19.00 hodin

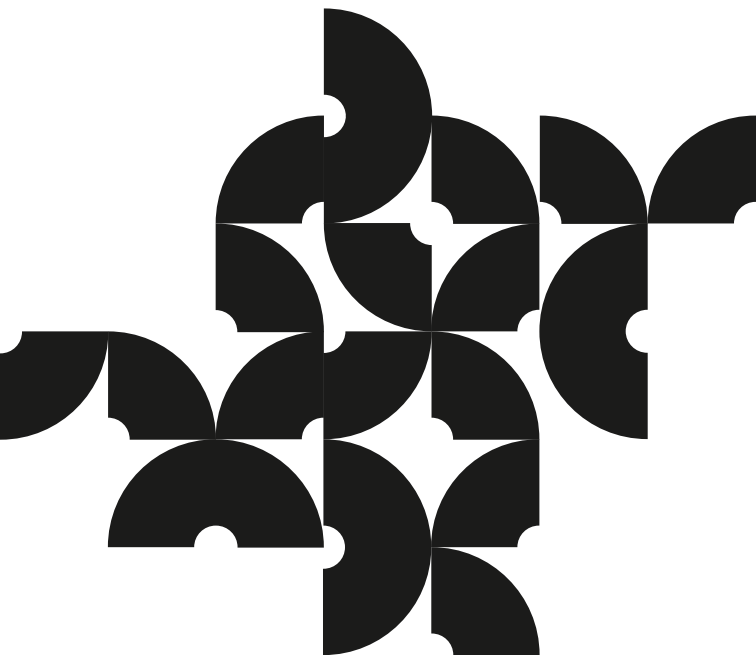
Středa 18. 3. 2026 v 19.00 hodin

SUKOVA SÍŇ DOMU HUDBY V PARDUBICÍCH

Introdukce s umělci

Středa v 18.00 hodin

Malý sál Domu hudby

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791) prožil dle dochovaných pramenů to nejšťastnější období svého života právě v Praze, neboť ve Vídni, kde po přestěhování z rodného Salcburku s manželkou Konstanze a dětmi žil, bojoval s mnoha rivaly. Díla, která v jeho domovském městě nebyla moc úspěšná, zde slavila úspěchy. Do Prahy za života zavítal celkem pětkrát, z toho dvakrát jen projížděl. Po zdejších a velmi úspěšném provedení komické opery *Le nozze di Figaro* (Figarova svatba) si u Mozarta italský operní impresárió Pasquale Bondini objednal novou operu přímo pro Prahu. Společně s libretistou Lorenzo da Pontem vytvořili mistrovské dílo – *Il dissoluto punito ossia il Don Giovanni* (Potrestaný prostopášík aneb Don Juan). Jeho premiéra, která se konala dne 29. října 1787 v Nosticově divadle, se trvale zapsala nejen do Mozartova životopisu, ale i do dějin opery, neboť se jí přezdívá „opera oper“. Skladatel v ní geniálně propojil prvky vážné i komické opery, proto je typově označována jako drama giocoso. Další operou napsanou pro naše hlavní město byla zároveň autorova předposlední – *La clemenza di Tito* (Dobrotivost Titova). Objednali ji české stavy pro příležitost korunovace Leopolda II. českým králem. Prvně zazněla 6. září 1791, a to opět ve Stavovském divadle. Panovníci se o ní moc pochvalně nevyjádřili, což ovšem nic nemění na faktu, že se jedná o jednu z nejlepších Mozartových vážných oper, kterou si pražské publikum rovněž oblíbilo.

Zejména v čase uvedení *Figarovy svatby* a premiéry *Dona Giovanniho* Praha Mozartem zkrátka žila. Na ulicích si lidé prozpěvovali úryvky z „Figara“, kdekdo řešil pikantnosti vzniklé při nastudování. Z tohoto období pochází i známý skladatelův údajný výrok „mí Pražané mi rozumějí“, což následně přerostlo až v samotný mozartovský kult, reprezentovaný zejména pražským skladatelem Václavem Janem Tomáškem a prvním ředitelem Pražské konzervatoře Bedřichem Divišem Weberem. Mozart bydlel v Domě U tří lvů na Starém Městě, pak na Bertramce u manželů Duškových, svých velkých přátel. Josefína Dušková byla vynikající zpěvačkou, již Mozart věnoval árii *Bella mia fiamma, addio*, stejně jako *Ah, lo previdi* a několik písní. František Xaver Dušek představoval významného pražského klavírního pedagoga a skladatele. Hudební teoretik a kritik František Xaver Němeček se stal autorem vůbec první skladatelovy monografie *Život c. k. kapelníka Wolfganga Amadea Mozarta* již roku 1798. Když Mozart zemřel, konala

se v chrámu sv. Mikuláše na Malé Straně smuteční trýzna, která počtem návštěvníků výrazně převýšila skladatelův pohřeb ve Vídni – dle dobového tisku se mělo dostavit na 4 000 účastníků. Dirigentem *Requiem* Johanna Josepha Röslera-Rosettiho se stal Jan Josef Štrobach, který zastával pozici ředitele orchestru v Nosticově divadle, kde uvedl *Figarovu svatbu* v pražské premiéře. Bylo samozřejmostí, že na zádušní mši zpívala i Josefína Dušková.

Po premiéře *Dona Giovanniho* navštívil Wolfgang společně s ní Strahovský klášter, kde improvizoval na tamní velké varhany. Jeho hru zaznamenal přítomný Norbert Lehmann, nicméně se jedná pouze o torzo, jistě s určitou mírou Lehmanovy vlastní invence, neboť byl při poslechu opakovaně rušen. Jeho zápis vešel do historie pod názvem *Strahovská improvizace*, jejího dokončení se ujal Jiří Ropek. Pražský harfeník Joseph Häussler údajně vytvořil variace na Mozartem zadané a dosti melancholické téma – skladatel totiž chodil do hostince U Zlatého anděla, kde tento umělec hrál, a to nejen témata z *Figarovy svatby*. Mozartův věhlas dokládá nejen fakt, že se jeho díla šířila a upravovala po českých zemích, ale i skutečnost, že jej Alois Jirásek včlenil do svého románu *F. L. Věk*. Mozart obdivoval Jakub Jan Ryba, který se jím nechal inspirovat, což popsal Jan Němeček v rybovské monografii. Zlatokorunský učitel Antonín Borový neváhal část z jeho *Korunovační mše* vložit po přetextování do svého *Te Deum*, samozřejmě nepřiznaně. Nezdá se stávalo, že z kůrů zněla i jeho operní čísla, dokonce i pro sbor upravená předehra z *Kouzelné flétny!* Mozartovo zdejší působení zkrátka bylo historicky velmi významné, a to pro obě zúčastněné strany. Z jeho génia v podstatě Praha těží dodnes, nicméně je připomínán i v Brně a zejména v Olomouci, kde ho tamní lékař Wolff vyléčil z neštovic, čímž mu zachránil život.

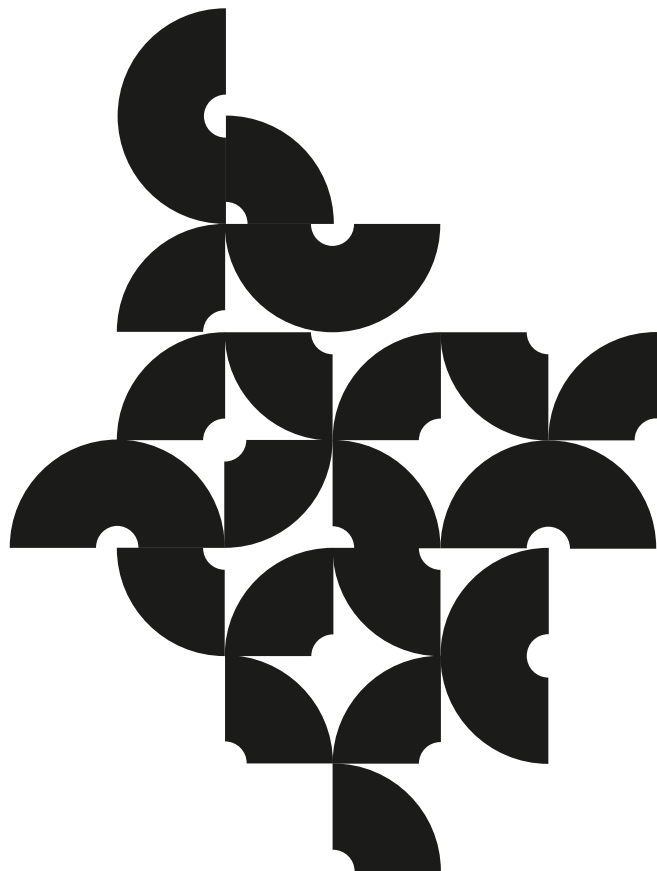
Jeho 38. symfonie se nenazvala „Pražskou“ proto, že by ji mistr zkomponoval v Čechách, napsal ji ve Vídni roku 1786, ale podle místa premiéry. Prvně zazněla pod autorovým vedením v rámci takzvané akademie dne 19. ledna 1787 v Nosticově divadle, den po uvedení *Figarovy svatby*. Mozart v rámci tohoto koncertu hrál také na klavír a improvizoval na témata ze zmíněné opery. Oproti zvyklostem v komponování klasicistních symfonií má dané dílo pouze tři věty, proto má i přízvisko „bez menuetu“, třebaže Karel Ančerl, jeden z šéfdirigentů České filharmonie,

pokládal její druhou větu za menuet v šestidobém taktu. Nejstarší věta je zřejmě třetí, ke které byly později připsány zbylé dvě. Ta první počíná celou introdukcí, již tvoří působivá fortepiana pomalou ansámblu, unisona a akordické nárazy, jež střídají takty v pianu. Sonátovou expozici uvedou synkopy prvních houslí, hlavní téma se ukáže pod nimi. To vedlejší skladatel odvodil z hlavního a pro sebe typicky jej ještě chromaticky zvrátnil. Provedení je vystavěno na úplně novém, oktávovém tématu, které autor důmyslně imitačně zpracoval a v průběhu navíc ještě propojil s motivy expozice. V repríze zazní hlavní téma ve vysoké poloze a v nezvykle velkém rozpětí vrchních smyčců, které autor obohatil ještě o akcenty na lehkých dobách. Pastorálně laděné *Andante* svým obsahem předjímá beethovenské volné věty – idylický úvod v houpavém rytmu střídají heroické úseky, celkově však převažuje galantnost. Frenetickou třetí větu autor zkomponoval opět v sonátové formě, ale s prvky ronda. Posluchače mohou zaujmout kromě prudkých střídání dynamik i dialogické úseky mezi sekcemi dřevěných dechů a smyčců, které nakonec splynou v tutti orchestru. Dané dílo vzniklo po dokončení *Figarovy svatby* a před kompozicí *Dona Giovanniho*. Nemůže nás proto překvapit, že v něm slyšíme názvuky právě těchto oper (duet Zerliny a Masetta). Daný opus představuje přelom v Mozartově symfonické tvorbě a spolu s jeho třemi posledními symfoniemi g moll, Es dur a C dur „Jupiter“ patří k vrcholům žánru.

Mozart sám sebe definoval jako klavírního virtuosa a skladatele oper, patřil k těm nejlepším hráčům své doby, jenž upřednostňoval fortepiano před cembalem, při cestách rád cvičil na malý klavichord. Obdivoval též varhany a považoval je za královnu všech nástrojů. Klavírní koncerty, kterých napsal 27 i včetně čtyř úprav děl jiných autorů, si z většiny psal sám pro sebe. Až na dva v mollové tónině jsou všechny durové. Koncert č. 21 byl dokončen ve Vídni 9. března 1785, vznikl několik týdnů po slavném *Koncertu d moll KV 466*, jež měl v repertoáru sám Ludwig van Beethoven a který na mozartovských oslavách 1856 hrál Bedřich Smetana spolu s vlastními kadencemi. První věta počíná jako tichý pochod, jež doplní lyrické téma a nakonec i fanfára dechů. Sólista vstoupí do děje ještě na konci orchestrální expozice krátkou kadencí, svou expozici zahájí trylkem nad hlavním tématem smyčců. Celé *Allegro moderato* končí dost netradičně – oproti razantnímu závěru se naopak

ztišuje do piano, v němž se nenápadně vytratí. Druhá věta *Andante*, postavená na subdominantě, patří k těm nejpůvodnějším skladatelovým volným větám se snově-lyrickým tématem – byla užita například ve švédském filmu *Elvira Madiganová* nebo jako základ písně *Song Sung Blue* Neily Diamondové. Formu má třídílnou, tonální plán prochází nejen mollovými tóninami, ale i mediantní As dur. Smyčce hrají con sordino, což subtilnost výrazu jen umocňuje. Třetí větu ve formě ronda otevře orchestr svým hravým hlavním tématem, jež odkazuje k Finále *Symfonie č. 18* Michaela Haydna, aby mu vzápětí kontroval klavír. Ostatně pomyslný dialog mezi orchestrem a jím je pro ni příznačný. Dílo efektně uzavrou až překotně působící stupnice v obou rukou pianisty, podobně jako na konci Beethovenova *Pátého klavírního koncertu*.

Petr Vacek

FINGHIN COLLINS

Jeden z nejúspěšnějších irských hudebníků Finghin Collins se narodil roku 1977 v Dublinu a studoval hru na klavír na Královské irské hudební akademii u Johna O'Conora, pak na Ženevské konzervatoři u Dominiquea Merleta. V roce 1999 získal první cenu na Mezinárodní klavírní soutěži Clary Haskilové ve Švýcarsku, přičemž od té doby se začala slibně rozvíjet jeho mezinárodní kariéra, která ho zavedla nejen do celé Evropy a Spojených států amerických, ale i na Dálný východ a do Austrálie. Tento umělec vystupoval s mnoha světovými orchestry a dirigenty, hrál sólově v mnoha prestižních sálech světa a často se účastnil festivalů komorní hudby s řadou interpretů mezinárodního renomé.

Collins je dramaturgem, členem komisi a moderátorem koncertů v Irsku. Působí jako umělecký ředitel New Ross Piano Festivalu již od jeho založení v roce 2006 a od roku 2013 vede koncertní řadu Music for Galway. O 10 let později byl jmenován uměleckým ředitelem Dublinské mezinárodní klavírní soutěže, předsedal porotě Mezinárodní klavírní soutěže Clary Haskilové ve Švýcarsku, v říjnu 2017 mu Irská národní univerzita udělila čestný titul doktora hudby jako uznání za jeho vynikající úspěchy.

Piers Burton-Page pro International Record Review napsal: „O Finghinu Collinsovi jako sólistovi je třeba říci jen málo, co už nebylo dříve řečeno: je mimořádně inteligentní, mimořádně citlivý a reaguje na každou možnou nuanci, kterou skladatel předepsal.“

V Ostsee Zeitung o něm psali jako o citlivém estétovi a zároveň hmotném lviu klavíru, schopném pokrýt celou myslitelnou škálu pianistického výrazu.

VAHAN MARDIROSSIAN

Tento arménský dirigent a klavírista, současný šéfdirigent Komorní filharmonie Pardubice, absolvoval v roce 1996 s vyznamenáním pařížskou konzervatoř. Po mnoho let byl hlavním dirigentem Caen Symphony Orchestra ve Francii a hudebním ředitelem Národního komorního orchestru Arménie (NCOA). Od sezony 2019/2020 působí jako šéfdirigent City Chamber Orchestra of Hongkong a současně je od roku 2020 hudebním ředitelem Orchestre Royal de Chambre de Wallonie, s nímž každoročně doprovází účastníky prestižní Soutěže královny Alžběty v Bruselu.

Je pravidelně zván jako hostující dirigent do Evropy, Spojených států amerických a Asie. V minulosti řídil Symfonický orchestr Českého rozhlasu, Národní orchestr oblasti Pays de la Loire, Arménskou filharmonii, PKF – Prague Philharmonia, České komorní sólisty, Libanonskou filharmonii, Orchestr Amalgam (skládající se z vybraných hudebníků z filharmonii ve Strasbourgu, Baden-Baden a Freiburgu), Toulonský operní orchestr, orchestry z Douai a Cannes ve Francii a Komorní filharmonii v Novosibirsku. Po velmi úspěšném debutu s Tokijskou filharmonií byl přizván k dirigování Symfonického orchestru NHK a dalším koncertům s Japonskou filharmonií. Tehdy koncertoval i v Čechách, Španělsku, Německu a Bulharsku. Roku 2017 měl klavírní recitál v newyorské Carnegie Hall, dirigoval Ukrajinskou národní filharmonii na turné po Japonsku a Tokijský filharmonický orchestr ve známé Suntory Hall.

Vahan Mardirossian měl tu čest spolupracovat s mnoha mezinárodně uznávanými sólisty z celého světa. Na CD natočil Čajkovského *Houslový koncert D dur* se Stéphanie-Marie Degand a Caen Symphony Orchestra i Hudbu pro smyčce Florentiny Mulsant, a to s Národním komorním orchestrem Arménie. Jako klavírista hrál Mardirossian s orchestry pod taktovkou předních dirigentů jako Kurt Masur, Paavo Järvi, Yutaka Sado, John Axelrod a Yuri Ahronovitch.

Pardubickému publiku se představil poprvé roku 2023, kdy stanul na dirigentském stupínku zahajovacího koncertu Pardubického hudebního jara. S Komorní filharmonií Pardubice jej pojí také rozsáhlá diskografie po prestižní nizozemský label Brilliant Classics.

PŘIPRAVUJEME

TI NEJLEPŠÍ Z HAMU

LUDWIG VAN BEETHOVEN

Coriolan, předehra op. 62

FELIX MENDELSSOHN-BARTHOLDY

Koncert pro housle a orchestr e moll op. 64

LUDWIG VAN BEETHOVEN

Koncert pro klavír a orchestr č. 4 G dur op. 58

KATEŘINA VÍTEČKOVÁ HOUSLE

PAVOL PRAŽENICA KLAVÍR

KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE

DIRIGENT **IGOR KARPILOVSKIJ**

Čtvrtek 9. 4. 2026 v 19.00 hodin

SUKOVA SÍŇ DOMU HUDBY V PARDUBICÍCH

PŘIPRAVUJEME

LEOŠ SVÁROVSKÝ

JOSEF VEJVODA

Tři malé lásky

JEAN FRANÇAIX

L'horloge de flore pro hoboj a komorní orchestr

ROBERT SCHUMANN

Symfonie č. 1 B dur op. 38 Jarní

FELICIA GRECIUC HOBOJ

KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE

DIRIGENT **LEOŠ SVÁROVSKÝ**

Pondělí 20. 4. 2026 v 19.00 hodin

Středa 22. 4. 2026 v 19.00 hodin

SUKOVA SÍŇ DOMU HUDBY V PARDUBICÍCH

Introdukce s umělci

Středa v 18.00 hodin

Malý sál Domu hudby

PŘIPRAVUJEME

ADAM SKOUMAL A HOSTÉ

LUDWIG VAN BEETHOVEN

Sonáta pro housle a klavír A dur č. 9 op. 47

ADAM SKOUMAL

Variace na cikánskou melodii pro klarinet a klavír

CLAUDE DEBUSSY

Beau Soir

Sonáta pro housle a klavír g moll L. 140

FRANZ WAXMAN

Carmen Fantasie

Adam Skoumal – klavír

Milan Al-Ashhab – housle

Otakar Antonín Štefan – klarinet,
laureát soutěže Concertino Praga 2025

Čtvrtek 16. 4. 2026 v 19.00 hodin

SÁL GOČÁROVY GALERIE, AUTOMATICKÉ MLÝNY

HOBOJ V SYNAGOZE

EUGÈNE BOZZA

Conte Pastoral pro hoboj a klavír

FRANCIS POULENC

Sonáta pro hoboj a klavír FP 185

JOHANNES BRAHMS

Andante moderato č. 1 ze *Tří intermezz*
pro klavír op. 117

FRYDERYK CHOPIN

Fantazie-Impromptu pro klavír cis moll op. 66

BENJAMIN BRITTEN

Šest metamorfóz podle Ovidia
pro sólový hoboj op. 49

JAN KŘTITEL VÁCLAV KALIVODA

Morceau de salon pro hoboj a klavír op. 228

Vojtěch Podroužek – hoboj

Andrea Mottlová – klavír

Úterý 21. 4. 2026 v 18.00 hodin

ŽIDOVSKÁ SYNAGOGA, HEŘMANŮV MĚSTEC

Prodej vstupenek v Turistickém informačním centru na tř. Míru 60 a online na www.pardubickehudebnijaro.cz

ZE ŽIVOTA ORCHESTRU

VALENTÝNSKÝ KONCERT

Corvus Quartet rozezněl Univerzitu hudbou plnou emocí a známých tónů. Program postavený na populárních melodiích nabídl pestrý průřez hudební historií – od Jaroslava Ježka přes Edith Piaf až po Freddieho Mercuryho. Smyčcové aranže daly slavným skladbám nový rozměr a potvrdily, že silná hudba funguje v každé podobě.

Foto František Renza

ZE ŽIVOTA ORCHESTRU

HOFBAUER & BOROWICZ

Večer, v němž se představil charismatický trumpetista Walter Hofbauer a dirigent Łukasz Borowicz, nabídl program plný kontrastů – od duchovní hloubky Henryka Mikolaj Góreckého, přes brilantní Hummelův Koncert pro trubku až po monumentální Symfonii č. 1 D dur Charlese Gounoda. Hofbauer vynikl technickou jistotou a Borowicz vedl Komorní filharmonii Pardubice s citem pro detail i gradaci.

Foto František Renza

ZE ŽIVOTA ORCHESTRU

... A JEHO KAMARÁDI

Letošní matiné pro děti a rodiče nabídlo hravé putování světem hudby i příběhů velkých skladatelů. První setkání patřilo Leoši Janáčkovi a jeho lišce Bystroušce, druhé přiblížilo dramatický svět Igora Stravinského a Ptáka Ohniváka. Závěrečná březnová výprava zavede posluchače do hudebního světa Leonarda Bernsteina.

Foto František Renza

PŘEDPLATNÉ

Prodej abonmá bude probíhat online, případně osobně v Domě hudby v kanceláři předprodeje.

Stávající předplatitelé

25. 5. – 7. 6. 2026

8. 6. – 12. 6. 2026 – změny (pouze osobně)

Předplatné je stávajícím abonentům automaticky rezervováno do 7. 6. Neobnovená místa budou 8. 6. uvolněna do prodeje dalším abonentům.

Noví zájemci

15. 6. – 11. 9. 2026

Prodej v období 29. 6. – 31. 8. probíhá pouze online.

Ukončení prodeje

11. 9. ve 12.00 hodin

Elektronicky zakoupené abonmá

Můžete se prokazovat abonmá v mobilním zařízení, tištěnou papírovou kartou nebo plastovou abonentkou. Ta je pro žadatele k vyzvednutí v kanceláři předprodeje od 1. 9. do 11. 9. 2026 nebo v den prvního koncertu v předsáli Sukovy síně.

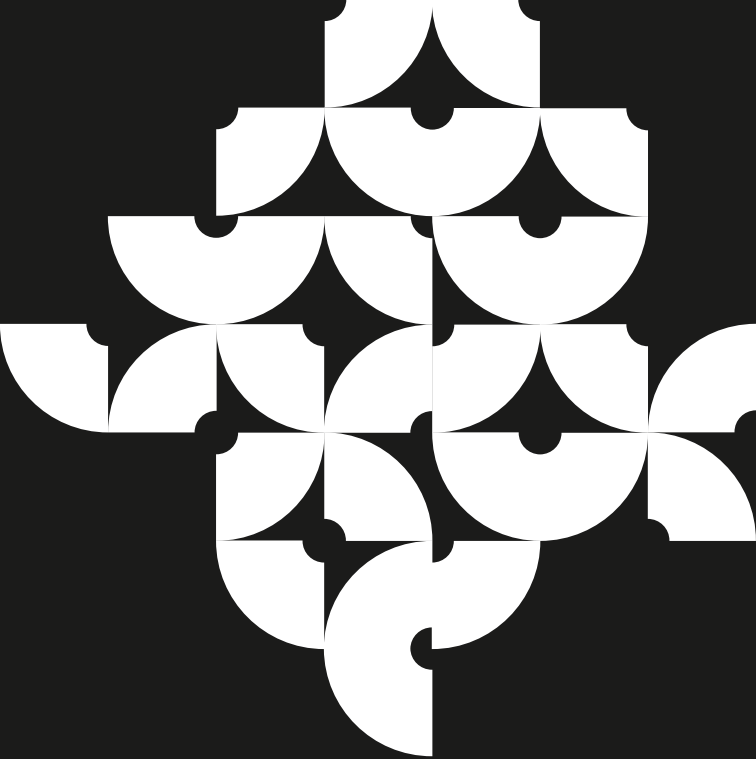

PORTÁL
O KLASICKÉ HUDBĚ

...Váš vyladěný partner

Klasika
Plus.cz

KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE

Komorní filharmonie Pardubice děkuje za všechny finanční příspěvky Ministerstvu kultury České republiky, Pardubickému kraji, statutárnímu městu Pardubice a všem partnerům KFP, jakož i soukromým dárcům a mecenášům.

Partneři KFP

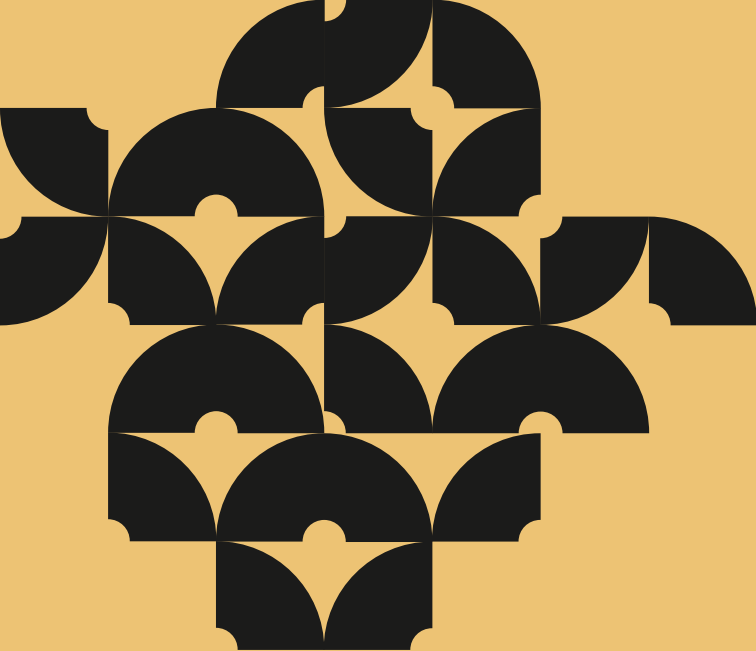

GRAND

Mediální partneři KFP

KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE

**DŮM HUDBY
SUKOVA TŘÍDA 1260
530 02 PARDUBICE**

TEL: +420 466 525 471 SEKRETARIÁT
TEL: +420 733 725 842 PŘEDPRODEJ

podatelna@kfpar.cz
www.kfpar.cz

Zřizovatelem Komorní
filharmonie je statutární
město Pardubice.

Koncerty se konají také za finanční podpory
Ministerstva kultury České republiky
a Pardubického kraje.

